

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan **zvečer**, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Zaradi jutrnjega praznika izide prihodnji list v soboto 7. januarja 1888.

Imena naših katasterskih občin pa zemljiške knjige kranjske.

(Dopis iz pravniških krogov.)

Tistim, ki zasledujejo trnjevo pot, po kateri se mora viti slovensko uradovanje pri naših sodiščih, znan je gotovo še glasoviti odlok, s katerim je odbilo neko dolensko sodišče zemljejknjižno (NB. v nemškem jeziku upolženo) prošnjo. Le-tá opirala se je na slovensko listino in sodišče je reklo: uradni jezik je nemški, torej se mora slovenski listini, na podlagi katere se prosi uknjiženja kake pravice, dodati poverjeni prevod na uradni nemški jezik. Jednak, dasi ne tako gorostasen odlok izdalo je bojda vlani drugo kranjsko sodišče. Prosil se je za uknjiženje neke pravice pri izemljiški, ležečem v katasterski občini Sv. Križ. Tu se je dejalo, da te katasterske občine ni in da sodišče pozna le katastersko občino Kreutz.

Komur notranja uredba naših zemljiških knjig ni znana, zmajeval bode z glavo, a razložiti si tega ne bode mogel, da si je stvar na videz tako jasna. Pri reševanju zemljejknjižnih prošenj mora sodnik biti prenatčen. Merodavne so njemu le javne listine, — poverjene z velikim pečatom, in pa to, kar je iz javne knjige razvidno. No, v javni knjigi pa ne nahaja občine Sv. Križ, ne občine Račje Selo, tamo stoji le Kreutz, Rappelgschiess, torej prošnji ugoditi ne more. — „Wärt ihr nicht so verflucht gescheit!“ —

Predvčerajšnjim razpravljalo se je v kranjskem deželnem zboru to vprašanje, ko se je obravnavalo o predlogu poslanca Kersnika, kateri meri na to, da se ima v imovinskem listu ime katasterske občine zapisati v obeh deželnih jezikih, da se tako popolnem ustreže zahtevam javnosti zemljiških knjig.

Da naravnost rečemo, nam predlog poslanca Kersnika iz formalnih ozirov ni ugajal! Gospod predlagatelj hotel je namreč svoj namen doseči potom

novele k deželnemu zakonu o napravi novih zemljiških knjig za Kranjsko. Res, da spada v področje deželnih zastopov sklepati zakone o napravi in notranji uredbi zemljiških knjig, a določitev jezika, v katerem se naj upisuje vanje, ne moremo prištevati notranji uredbi. Vsekako je znamenito, da izmej štirinajstero zakonov, katere so sklenili razni avstrijski deželni zastopi o tej reči, nobeden niti besedice ne črha o tej zadevi. To je tudi pravo, kajti jezikov, v katerih se naj upisuje, ne morejo in ne smejo določevati deželni zastopi, kakor tudi ne morejo govoriti zadnje besede o uradnem jeziku uradov sploh. To vprašanje reševati je le po členu XIX. državnih osnovnih postav o občin pravicah državljanov ter po specialnih državnih, nikakor pa deželnih zakonih. Ker pa postavne enakopravnosti deželnih jezikov resen človek itak zanikovati ne more, pripada v našem slučaju v področje eksekutive, da naroči sodnim uradom izvesti tudi dejansko enakopravnost. Ko bi bil kranjski deželni zbor pritrdil nasvetu poslanca Kersnika v tej obliki, da bi v ta namen sklenil poseben zakon, ustvaril bi — da govorimo s poslancem Dežmanom — nevaren prejudic. Ali smo že pozabili besede, katere so se govorile nekaj dni pred prazniki v deželnem zboru Tržaškem o znanem Pražákovem ukazu gledé jezika upisov v zemljiške knjige, in hočemo li dati gospodom v Gradci in v Celovci, ki bodo nemara v par dnevih zagromeli nad istim ukazom, orožje v roke? Dokazovanje teh gospodov suče se v kolo-baru: notranja uredba zemljiških knjig spada v področje deželnih zastopov, jezik upisov spada v notranjo uredbu, torej je minister s tem, da je on ukazoma naročil upisovati v knjige tudi slovenski, ukratil pravico deželnega zbora, temu pa se je treba po robu postaviti.

Veselilo nas je vsled tega, da se je v deželnem zboru kranjskem le sklenilo, naročiti vladi, naj odpravi anomalijo, da se v zemljiški knjigi upisujejo imena katasterskih občin samo v blaženi nemščini, kajti zemljiška knjiga opira se na kataster, kateri je na Kranjskem le slovensk, — da tako zemljiška knjiga postane umljiva tudi ubogemu slo-

venskemu kmetu, ki hoče pogledati v zemljiško knjigo, pa ne more, ker on govori o katasterski občini Račje Selo, — v knjigi pa se ona zove Rappelgschiess.

Predlogu v tej obliki tudi nemška manjšina deželnega zbora z utemeljenimi ugovori ni nasprotovala. Čuli smo le dva gospoda. Oglasil se je bivši referent deželnega zbora pri posvetovanji zakona, o čegar prenatredbi je bil govor, namreč baron Apfaltrern in naš stari prijatelj Karel Dežman: vsak po svoje, vsak na drug način.

Čudili smo se tu res poslancu baronu, da je on zakon, kateri je o svojem času v zboru zastopal, tako hitro pozabil. Recimo, da je bil zgolj „lapsus linguae“, ko je gospod baron dosledno govoril — v svojem predlogu tudi zapisal — o „besitzstandsblatt“, da-si tega v zemljiški knjigi ni, ampak ta le govori o „gutsbestandsblatt“, — recimo, da je to prav; čudno pa je vsekako, če referent o zakonu gledé naprave novih zemljiških knjig trdi, da se po določilih tega zakona ima iz starih zemljiških knjig prenesti v nove na — no, pa naj bo — „besitzstandsblatt“ tudi ime katasterske občine, kakor je bilo v starih zemljiških knjigah. Gospod baron, dajte, pokažite nam stare zemljiške knjige, v katerih je zaznamovano tudi ime katasterske občine! — Če je baronu poslancu to izpodletelo, ni čuditi se, da nadalje po njegovem izumetji imata dva v teku 50. let izdana ukaza deželne vlade v Ljubljani o imenih krajev itd. postavno veljavo ter da so sodišča dolžna, pripisovati jima moč postave. S takimi argumenti je res težava bojevati se!

Kaj pa naj porečemo k opazkam poslanca Dežmana o našem katastru? Ali mu naj kažemo na državne zakone, ki določujejo, kako se ima vzdržati soglasje mej zemljiško knjigo in katastrom, ali mu naj dokažemo, da se dajo njegovi argumenti z ozirom na te zakone uporabljati tako, da morajo, ker je kataster na Kranjskem le slovensk, iz zemljiških knjig izginiti vsa nemška imena ter vanje priti katasterska, to je zgolj slovenska imena? Ne, ne maramo za sofistiko, akoravno se pri pravdanji z Dragotinom Dežmanom človeka nehote nekoliko prime,

LISTEK.

S ceste.

Božični prazniki prinesli so nam obilo snega, obilo mraza in pa — Madjare. Kakor meseca septembra lahkokrile lastovke, tako ustavila je pred Božičem brezozirna kraška burja v bunde in kožuhe zavite, v večno mesto namenjene Arpadove potomce v Logatci. Silni zameti zastavili so železnični tir od Postojine naprej in vlaki, namenjeni v Trst, vračali so se z Rakeka in iz Postojine nazaj mimo nevoljno čakajočih madjarskih romarjev, ki nikakor neso mogli umeti te prikazni, češ: „Wann kommt Zug herüber, warum nicht geht hinüber?“

Kljubu njihovej volji se tir vendar ni hotel odpreti, kajti kraška burja je gluha in slepa za še tako krepke „teremtete“. Ker se jim je začelo dozdevati, da je Logatec spomladi in poleti najbrže jako krasno bivališče, po zimi pa ne posebno mikajoče, sklenili so, vrniti se v Ljubljano ter ondu počakati, da se tir odpre. Temu sklepu se imamo zahvaliti, da smo dobili v svoje ozidje razne „Paprika Jancsi“ in „Fekete-Gyula“.

Prvi čin po tem sklepu bil je ta, da so brzojavili restavraterja Königa, naj jim priredi — bil je dotični dan post — 200 močnatih jedij: Drugi

čin pa to, da so se odpeljali v Ljubljano nazaj, kamor so tudi srečno dospeli ter použili naročene močnate jedi. Z gospoda Königa postrežbo bili so povsem zadovoljni, obžalovali pa jedino to, da König ne zna madjarski. V njih očeh je to njegov jedini „Schönheitsfehler“.

S kolodvora razkropili so se po mestu in videti jih je bilo po raznih kavarnah in gostilnah. Kazali se povsod svojo uprav madjarsko naivnost, ki je tako pristno označena v brezštevilnih smešnicah, gledé katerih je zlasti humor Dunajski brezmejno plodovit. Čudili so se, da se v Ljubljani ne govori madjarski, jezili se nad markérji in natakarcami, da ne umejo madjarskih njih naročil, a ko so se preverili, da bela Ljubljana še ne spada pod madjarski globus in da nam njih jezik niti toliko ni znan, kakor „volapük“, usmilila se jih je usoda in železnica odpeljala jih je skozi prodrte kraške zamete na solčni jug.

Kakor po odhodu teh gostov, ki mi v prsih vsekdar vzbujajo neljube počutke, isto tako mi je odleglo, ko je mestni zbor ukrenil, da bode mestna naklada na pivo znašala samo 1 gld. 70 kr. Jaz sicer piva ne pijem, ne bil bi torej po tej nakladi prizadet, toda, dasi nesem še pristopil društvu proti obožanju pivovarjev in dasi mi ne more v glavo, zakaj se Ljubljansko pivo v Celovci ceneje toči,

nego li v Ljubljani, sem bil vendar vesel, čuvši, da se je napela milejša struna. Jedva se je raznesel glas, da se bode vsak hektoliter piva obdal s 3 gld., že sem čutil posledice. V gostilni, kamor zahajam, podražila se je vsled naklade na pivo — goršica. Nihče ne ve, kako sta si pivo in goršica v sorodu, a gospica, ki v kuhinji vihti svoje žezlo, je tako odredila in tako je ostalo in mi ubogi konsumentje, ki se ne smučemo in se tudi nečemo smukati okolu ognjišča, moramo goršico plačevati dražje samo radi tega, ker je mestni zbor nameraval zvišati naklado na pivo.

To Vam je pa mož, ki z moko trži tamkaj gori na Dunajski strani, vse drugače milosrden. Za naklado na pivo se niti ne zmeni. Dobro vedoč, kako trda je za denar, prodajal je dlje časa moko za dva solda ceneje, nego jo je sam kupoval. Morebiti bi bil blagosrčni močni trgovec pri tej ceni ostal do današnjega dne, da ni njegovo človekoljubno podjetje našlo svojih mej. Trdka, od katere je moko jemal, mu je ni hotela prodajati več, češ, da jej ceno kviri. Mogoče, da je to bil pravi nagib, a hudobni svet vse drugače pripoveduje. Rečena tvrdka si je nekda mislila, da se s takim prodajanjem moke, nasprotujočim vsem trgovinskim načelom, nikdar ne bode napolnila v dotični prodajalnici stoječa Wertheimerica, ki se je doslej odlikovala

in saj tudi od Dragotina Dežmana kot nejurista ne moremo zahtevati, da nam na to polje sledi, — rečemo mu torej le z njemu ljubim jezikom: „Was man nicht kann, das geht man nicht an!“

Kriza na Srbskem.

: Ko nam je vlani prinesel brzjav nenadno vest iz Belega grada, da je padlo ministerstvo Garašaninovo in da je kralj poklical Jovana Ristića na čelo novemu kabinetu, vedel nam je poročati tudi o silnem veselji, katero je vsled tega zavladalo po vsej kraljevini srbske. Beligrad slavil je ustolenje novega ministerstva ko največji narodni praznik; z dežele pa so od vseh strani prihajala odposlanstva, da se kralju zahvalijo za njegovo odločitev in da se poklonijo novemu ministerskemu predsedniku.

Jovan Ristić je tudi res z vso lastno mu državniško previdnostjo, znanostjo in energijo lotil se teškega dela, ki ga je čakalo. Javna uprava bila je zanemarjena, sodnije korumpovane, finance kljub velikim novim davkom, kateri so se uveli za Garašaninove vladavine, derutne. Njega vse to vendar ni oplašilo. Veščemu zdravniku jednako zastavil je ostri nož, da odstrani vse bolne dele z državnega telesa Srbije. Vsakdo, ki želi mirnega in naravnega razvoja te male a imenitne slovanske države, moral se je veseliti, videč, kako se notranje razmere konsolidujejo; veseliti se pa je imel uzroka največ srbski narod sam, katerega je krepka roka Ristićeva potegnila od roba brezdna, ob katerem je bil.

In vendar ni Ristić danes več ministerski predsednik! Jako žalostno je to, ako se pomisli, da so okoliščine tega jedinega pravega državnika, katerega ima Srbija, ravno o današnjem času, ko se črni oblaki zbirajo na evropskem političnem obnebi, primorale, da je položil iz večjih rok krmilo državne ladije. Še žalostneje pa, ako se pomisli, kateri so bili uzroki tej njegovej odločitvi, ki jo je mož, čegar srcé plamtí jiskrene, nesebične ljubezni za srbski narod, gotovo storil jako nerad. Govor kraljev do poklanjajoče se mu deputacije radikalne stranke pojasnjuje nam to jasno in razločno.

Res, da je bilo mej liberalno in radikalno stranko nekoliko nasprotstev, katera so se bila poostрила vsled rekriminacij radikalcev zaradi ravnanja ministra notranjih zadev o poslednjih skupščinskih volitvah. Ta nasprotstva pa, kljub temu, da Ristić ni dopustil odstopa Milojkovičevega, neso bila taka, da bi se ne bila dala poravnati. Povod krizi moramo tedaj iskati drugje in po omenjenem govoru kraljevem ne bode nam ga težko najti.

Našim čitateljem bode še v spominu, da je kralj Milan, ko je vsprejemal od združenih strank skupščinsko adresu, v katerej je lastnoročno prečrtal ono mesto, kjer se je govorilo o udanosti do kraljice Natalije in kraljeviča Aleksandra, posebno naglašal, da ne bode trpel v Srbiji slovanske politike, temveč jedino le srbsko. To je bil avis au Ristić. Ristić, kateri z državniško sposobnostjo in pogledom v bodočnost sijajno nadkriljuje svojega suveréna, vé dobro, da se srbska politika ne dá odcepiti od slovanske politike, ako neče ostati Srbija čisto osamljena na širokem svetu. On vé, da bi to imelo tak

jedino po svoji elegični praznoti in po tem, da je bila že predmet raznovrstnim izvršbam.

Predno končam, ne morem si kaj, da bi ne omenil jako čutnega nedostatka, ki je na starega leta dan zadel vse narodno občinstvo. Doslej imeli smo vsako leto Silvestrovo veselico, letos pa je izostala. Ne vem sicer pravih nagibov, a močno se mi dozdeva, da gospodje v tej zadevi neso prave pogodili. Občinstvo je te veselice zelo pogrešalo in iskalo po raznih javnih prostorih, „kjer Bog roko vun moli“, družbe in zabave, in mnogi, zamažani je iskajoč, bili so nevoljni in menili so, da je to slabo znamenje za novo leto. Jaz, ki sem prost predsodkov, jim nesem pritegoval, kakor tudi ne tistim, ki so trdili, da mala bitka, vršeča se na Silvestrov večer v gostilni nekega tukajšnjega hotéla prve vrste, pomenja svetovno vojno, da bode novo leto vojevito, da bode kri curkoma tekla, kakor rečeni večer pred bitko in po bitki šampanjec, da se bodo drobile človeške lobanje, kakor vitka šampanjska čašica, ki je bila povod sporu in bitki mej dvema mizama. Jaz vsega tega ne verujem, temveč mislim, da bode letos vse povprek piskalo na piščalko miru, kakor klerikalni moj kolega, ki nam je za „clowna“ semkaj nazaj podal „Avgusta“ in s tem pokazal, kako prijetna iznajdba je takozvana „Retourkutsche.“ —

pomen, kakor kadar se veja odseka od velikega, mogočnega in sočnega debla. Zato je vnanjo politiko svojega kabineta uravnal tako, da je sicer lojalna bila proti vsem državam in da jej celo v Budimpešti neso mogli očitati ničesar, da je pa poglavitno vodilo bila jej vender slovanska solidarnost.

Dasi ni dvojbe, da tako unanjo politiko podpira ves srbski narod, v katerem se ni še poleglo ogorčenje zaradi poslednje bratomorilne vojske, nasproten jej je vender kralj Milan, ki zmatra ustavnost le za pripraven plašč, s katerim se da spretno zagrniti absolutna vladavina. Njemu je bil Ristić dobro došel kot rešitelj iz silne zadrege, iz nevarne državne krize; a celega, tacega kakor je, Milan ni hotel. Gotovo je skušal uplivati še pred tem svojim famoznim govorom nanj, da se uda njegovim željam glede unanije politike; a Ristić ni mogel drugače, ko odkloniti vsako tako zahtevo, ako ni hotel [ponizati svoje veljave in zatajiti svojih načel. Ko je končno kralj izpregovoril tako brezozirno, ni mu preostalo drugega, ko odstopiti.

Da je kralj mogel vsprejeti Ristićev odstop, to nam pojasnjuje najbolje žalostne politične razmere v Srbiji. Ko bi se združeni stranki ne bili udali njegovim zahtevam glede unanije politike, vender bi ministerstvo Garašaninovo, pa tudi Ristićevo ne bilo mogoče. Moral bi se bil zopet pozvati Ristić, da sestavi novi kabinet in Milan bi bil moral v marsičem odstopiti od načel, katera je hotel imeti vodilna v unanjej politiki. Da je Sava Gruić pozvan bil sestaviti novo ministerstvo iz jedine radikalne stranke, to nam je dokaz, da se je ta stranka morala udati kralju. In res kraljevi pohvalni govor in pa imenovanje polkovnika Franasovića za ministra unanjih zadev potrjuje nam to domnevanje.

Pač res, da utegne ta ustop biti le taktičen maneuver, izveden zato, da radikalcí obdržé v rokah uzde vlade v notranjih zadevah in da nameravajo v odločilnem času tudi v unanjej politiki zavzeti odločno stališče v protikraljevem zmislu; a že to, da so zatajili sedaj svoje najpoglavitnejše načelo in da so vsprejeli Franasovića — privrženca dogospodarivše Garašaninove stranke — v svoj kabinet, more nas napolnjevati z opravičeno bojaznijo za bodočnost. Bog daj, da bi se ta bojazen ne izpolnila in da bi Srbija srečno izognila se nevarnosti, katera jej preti iz nazorov, izraženih v besedah: ne slovanska, temveč samo srbska.

Iz deželnih zborov.

Deželni zbor kranjski.

(XI. seja dne 5. januarja leta 1888.)

Poslanec Pakiž in tovariši interpelujejo dežel. glavarja, je li zakon o deželnih cestah izdelal dežel. odbor, kakor mu je bilo naročeno v poslednji sesiji. Deželni glavar odgovori, da bode dotični zakon predložen v jedni prihodnjih sej.

Dramatično društvo uloží prošnjo za podporo. Kranjska kmetijska družba prosi, da bi se prenaresil zakon o živinoreji. Občina Radeče na Dolenjskem prosi za napravo mostu čez Savo.

Imenom finančnega odseka poroča dr. Poklukar o zgradbi mostu čez Beli potok na meji mej kranjsko in koroško deželo in glede s to zgradbo v zvezi stoječe poprave Belega in Črnega potoka.

O škodi, katero je napravila povodenj jeseni l. 1885. na Gorenjskem zlasti v Kranjskogorskem okraju, poročal je deželni odbor deželnemu zboru v svojem letnem poročilu za 1884.—1885. leto. Žrtva te povodnji bil je tudi na cestni progí Belapeč-Trbiž ležeči, čez Beli Potok držeči mejni most.

Da se je omogočilo občenje s sosednjo Koroško, postavil se je most za silo, kateri pa je pri vsaki povodnji v nevarnosti in sploh ne more dolgo obstati; po tem takim je neobhodno potrebno, da se zgradi trden most. Ker bode morala koroška dežela k troškom poprave mejne vode „Beli Potok“ pripomoči z enakimi doneski, kakor kranjska dežela, stopil je deželni odbor z onim koroške dežele o tej zadevi v dogovor. V dotičnem stroškovnem predarku proračunjena je potrebščina, in sicer:

za zgradbo mostu na	3400 gld.
za obestranski dovozni cesti tega mostu	850 „
za popravo Belega Potoka	6600 „
za popravo Črnega Potoka	3400 „

torej skupaj na 14250 gld. Zarad doneskov so bile obširne razprave s koroškim deželnim odborom. Konečno je bilo dognano, da bode plačal izboljševalni zaklad 5000, Kranjsko 5300, Koroško 3950 gld.

Finančni odsek nasvetuje: Slavni deželni zbor naj dovoli donesek iz deželnega zaklada in sicer: za zgradbo mejnega mostu čez Beli Potok 1700 gld. za zgradbo dovozne ceste 250 „ za popravo Belega Potoka 1650 „ za popravo Črnega Potoka 1700 „

torej skupaj 5300 gld. in naj pritrdi sledečemu načrtu zakona.

§ 1.

Poprave Belega Potoka in Črnega Potoka pri Beli Peči proglase se za podjetje, katero je izvesti iz deželnih sredstev, s pridržkom, da pripomore vlada iz izboljševalnega zaklada v zmislu § 6. štev. 1. državnega zakona z dné 30. junija 1884. (drž. zak. štev. 116) z doneskom 3300 gld. za popravo Belega Potoka na 6600 gld. proračunjene potrebščine in z doneskom 1700 gld. za popravo Črnega Potoka na 3400 gld. proračunjene potrebščine, dalje da pripomore Koroška dežela z doneskom 1650 gld. k potrebščini za popravo Belega Potoka.

§ 2.

Natančnejša določila o tem, kako je izvršiti podjetje, o času in vodstvu gradnje, o nakazu v izplačilo doneskov iz državnega izboljševalnega zaklada ter iz sredstev dežele Koroške in dežele Kranjske, kakor ob uplivanji vlade na tek podjetja so pridržana posebnemu dogovoru, katerega vlada sklène z deželnim odborom koroškim in deželnim odborom kranjskim.

§ 3.

Ako bi troški popravil del ne dosegli za Beli Potok na 6600 gld. in za Črni Potok na 3400 gld. proračunjenega zneska, tedaj je doneske državnega izboljševalnega zaklada kakor tudi one dežele Kranjske, oziroma dežele Koroške, primerno nastopivši prihranitvi, enakomerno omejiti eventualno kažoji se že uplačani prebitek povrniti.

§ 4.

Za uzdrževanje popravil stavb je po izvršeni gradnji iz posestnikov tistih posestev in naprav, katere varuje stavba, po upravnem poti osnovati vodne zadruge ter uravnati prispevno dolžnost v zmislu dotičnih postavnih določil.

Zakon je bil brez debate potrjen od deželnega zbora.

Prošnji županstva Budanje za podporo za popravo ceste in mostov na občinskih cestah Budanje-Podvelb in Budanje-Dolge poljane izroča se deželni odboru, da poizveduje koliko bode stroškov za to stavbo ter da potem dovoli primerno podporo iz deželnega zaklada do 300 gld.

Poslanec Lavrenčič pojasnjuje, da so Budanje res podpore potrebne in vredne. Plazi ob cestah zabranjujejo vsaki promet in stroški bodo še večji, nego so navedeni v prošnji. Prebivalci so revni in hodijo kupčevat s sadjem v Ljubljano, kjer pa morajo plačati za patent. Deželni odbor naj bi naročal kakemu zvedencu, da bi izdelal načrt.

Predlog je bil vsprejet.

Prošnja muzejskega preparatorja Ferdinanda Schulz-a, da se mu dovoli naslov in značaj muzejskega adjunkta, odkloni se po nasvetu upravnega odseka. (Dalje prih.)

Govor poslanca Hrena v deželnem zboru kranjskem.

(Konec.)

Ta 3 vrstna razločitev dedičev po rodovinski razmeri z zapustnikom je torej prva novost, po kateri se razlikuje po meni nasvetovani načrt zakona od sedaj veljavnega zakona z dne 18. decembra 1884.

V drugi vrsti meri moj predlog na to, da se tarifa, po kateri gre šolske doneske odmerjati, prenaredi oziroma zviša. Brez zvišanja tarife se o pomnožitvi šolskega zaklada iz zapuščinskih doneskov niti govoriti ne da, to je jedina pot, jedino sredstvo, zato je jaz predlagam. Ali zdelo se je meni, naj bi to zvišanje veljalo le za večje dedščine, ker manjše zapuščine, ki posebno na kmetih večinoma iz nepremičnega premoženja, iz zemljiških posestij obstoje, so že zdaj primeroma tako — obložene, da se njim nikakih pristojbin zvišati ne more, kajti od nepremičnin je prenosnine poleg drugih pristojbin, kakor znano, še posebej plačati po $3\frac{1}{2}\%$ k temu pa se še morajo računati troški za prepis, torej pustimo za manjše zapuščine sedanjí šol. donesek.

Jaz nasvetujem, naj se povišanje obdačenja za šolske namene, to je za normalno-šolski zaklad prične šele pri zapuščinah nad 10.000 gold. in pa tudi pri teh naj se šolski donesek le za čisto mali znesek poviša, namreč do 15.000 gld. le za bornih 5 kr. od 100 gld. mimo sedanjega — pri zapuščinah nad 15—20.000 gld. za 15 kr. od 100 gld., pri zapuščinah nad 20—30.000 za 20 kr. od 100 gld. in tako dalje po 30, 40 in 60 krajcarjev od vsakih 100 gld. več, ko sedaj. Če pa znaša čista zapuščina nad 100.000 gld., kar se pri nas le redko kedaj prigodi, naj se izdatnejše poseže dediču v žep, ter predlagam pri tako znamenitih dedščinah zvišanje šolskega doneska na 1 gld. 50 kr. torej za 80 kr. od vsakih 100 gld. več, ko se plačuje sedaj.

Ugovarjati bi se mi utegnilo, in posebno od strani onih, ki je zadeva, da je nasvetovana tarifna mera previsoka in da posebno hudo pritiska večje zapuščine, to je tiste dediče, ki veliko premoženje podedujejo. — To je pač res, ali, častita gospoda!

Dalje v prilogi.

ako nam je mar pomnožiti dohodke normalno šolskega zaklada po zapuščinah in sicer izdatno pomnožiti, treba je, da posežemo tja, kjer je kaj dobiti; pa saj je to načelo obdačenja tudi že do sedaj pri nas veljalo, ker tudi sedajni zakon ustanovlja rastečo tarifo po velikosti zapuščinskega premoženja. Čeravno pa moj predlog primerno težje zadeva večje dedščine, broječe po mnogo tisočakov gld. vrednosti, se vender ne da ugovarjati, da bode tisti, ki je podedoval 80 ali sto tisoč gld. in še več, venderle tudi primeroma višji šolski donesek lažje plačal in da ga bode ta plača manj težila, kot borega kmetiča ali prostega rokodelca, ki je podedoval le nekaj sto goldinarjev vrednosti, — pa se od njega poleg vseh drugih stroškov za obravnavo zapuščine, za državno prenosnino, za prepis itd. še jeden goldinar šolskega doneska terjaja.

Da moj predlog, oziroma po meni predlagana tarifa ni pretirana, prevideli boste, če se, velečastita gospoda, spominjate na obravnave v tukajšnji dež. zbornici, ko je šlo prvokrat za upeljavo zapuščinskih doneskov za normalno-šolski zaklad, in če primerjate tedajni zborniški sklep s sedanjim mojim predlogom; razvideli boste namreč, da se je takrat splošno in posebno pri zapuščinah do 60.000 gold višji šolski donesek zahteval, kakor ga jaz zdaj predlagam, kajti po sklepu deželnega zbora iz seje 4. oktobra 1871 imel je znašati šolski donesek od vseh zapuščin povprečno po 1%, to je 1 gld. od 100 gld.; po mojem predlogu pa je dotični donesek mnogo manjši, in šele pri zapuščinskem znesku nad 60 do 80.000 gld. nasvetujem jaz po 1%, torej tisto mero, katero je deželni zbor leta 1871 pri vseh torej tudi manjših zapuščinah za primerno spoznal in vsprejel.

Da vlada takrat sklenjenega zakona ni vsprejela, je bil poleg drugih tehniških pomislov urok, da se jej je zdelo bolj umestno in pravično uravnati doneske po neki progresivni skali in da bi se razloček delal posebno mej zarodnimi ali nujnimi — in drugimi dediči, — ter je napotila deželni zastop na to, da je sklenil oni načrt zakona, ki je še dandanašnji veljaven, to je namreč zakon z dne 18. decembra 1874, kateri predlagam, da se v nekaterih določilih prenaredi.

Ker sem torej dokazal, da je naš deželni zbor že iz začetka mislil na višje doneske kot jih ustanovlja ravno omenjeni zakon, — in oziroma tudi ko je jaz zdaj predlagam, naj mi bo dovoljeno, slavno gospodo opozarjati, da se tudi po drugih deželah za šolske in druge dobrodejne namene od zapuščin pobirajo višji doneski kot pri nas! Tako je plačevati v Dalmaciji in pa na Gor. Avstrijskem od vseh zapuščin, ki znašajo nad 300 gld. po 1/4%, to je po 25 kr. od 100 gld. — pri nas pa se plačuje do zneska 1000 gld. le po 20 krajcarjev; — na Salcburškem je plačevati šolskega doneska po 1/2%, to je po 1/2 gold. od 100 gld., katera pristojbina se pri nas jemlje šele pri zapuščini za 40—50.000 gl. na Štajerskem tudi po 1/2%, poleg tega pa v Gradci še posebe za deželni ubožni zaklad po 1/2%, torej znaša deželna pristojbina v Gradci jeden cel odstotek — na Dunaji je poleg tarifnih doneskov za norm. šolski zaklad še posebej od vsake zapuščine plačati neko pristojbino za občo preskrbovalnico, (allg. Versorgungshaus) in za javno bolnico (allg. Krankenhaus); — ravno tako v Pragi donesek k bolniškemu zakladu; — v Brnu za razne mestne bolniške zavode in v Lvovu za občo bolnico.

Izvolite torej iz teh podatkov povzeti — da se pri nas od podedovanega premoženja zdaj manj plačuje, ko v mnogih drugih deželah in da torej, če tudi tarifno lestvico za nekoliko naprej pomaknemo in šolske doneske zvišamo, ne obremenimo dedičev v večji meri, ko se to drugod že sedaj godi. — Če pa to storimo, je storjeno v občo korist, namreč na povišek leto za letom težje obloženega normalno-šolskega zaklada; — imamo v tem oziru tudi spodbujen vzgled, ki ga nam je dal sosedni koroški deželni zbor, ki je tudi tekom lanskega zasedanja šolske doneske od zapuščin povišal in sicer do 1%, oni deželnozborniški sklep je bil tudi na Najvišjem mestu potrjen ter je postal zakon; uahaja se dotični zakon pod št. XVII let. dež. zak.

Moj predlog sega pač dalje kot ravno omenjeno določilo na Koroškem, ki gre do 1, jaz pa do 1 1/2%, ali kakor je razvideti iz dotičnih obravnav v koroškem dež. zboru, predlagal je bil tamošnji dež. odbor iz začetka zvišanje tarife od največjih zapuščin celo na 3% za nujne dediče, in na 5 1/2% za druge dediče, katera tarifa se pač tudi meni previsoka zdi. in katere dež. zbor ni vsprejel; ali ka-

kor sem jaz privatno informiran, je poročevalec obžaloval, da je zbornica odborov nasvet na toliko skržila, kakor se je s prejetim zakonom godilo, in da je s tem mnogo pričakovanih dohodkov šolskemu zakladu odtegnila.

Vprašali boste po finančnih uspehih, ki jih je po predlagani prenapetosti pristojbinske tarife pričakovati. — Obžalujem, da s številkami služiti ne morem, ker mi ni bilo mogoče dobiti potrebnih podatkov. Poizvedoval sem pri dež. odboru, oziroma pri dež. računovodstvu, ali nahajajo se tam shranjeni dotični izkazi, ki jih periodično pošiljajo vsa sodišča na Kranjskem, le od zadnjih treh let, pa tudi za to 3letno dobo ni dobiti vseh potrebnih podatkov. Toliko mi je bilo možno pozvediti, da je bilo tekom zadnjih 3 let mej razpravljanimi zapuščinami 136 taci, pri katerih je znašala čista zapuščina nad 5—10.000; 43 mej 10—20.000; 17 mej 30—40.000 in 13 nad 100.000 gld. vrednosti čiste zapuščine. — Akoravno pa ti podatki za proračun ne zadoštujejo, sme vender biti povprečno računanje v zvezi z izkušnjami in proračuni na Koroškem neko merilo tudi za nas, ki imamo približno jednake premoženjske razmere. — Tam pa so proračunili zvišek šolskih dohodkov najmanj na 8000 gld., ki bi bil pa po dež. odbora predlogu narastel do 39000 gld. da siravno je tarifa dokaj nižja kot ona, ki jo jaz predlagam. Če pa pomislimo, da imamo na Kranjskem blizu 150.000 glav več prebivalstva, tako se sme pri nas brez optimističnih in prenapetih nadejati v poštevet letni zvišek nor. šol. zakladu za kaci 20 000 gld., ta dobiček pa je gotovo vreden, da se zanj pobrinemo.

Še jeden pomislek se zna sprožiti, namreč ta, bode li vlada prenapetost, kakor jo moj predlog nasvetuje, odobrila in potrdila. Nadejati se smemo da nas bode, ako slavna zbornica moj predlog, kakor je, ali morda po kaci spremembah vsprejme, velečastiti naš vladni namestnik, gospod dež. predsednik v to dobrohotno svrhu podpiral, ter da bode dobil naš sklep tudi Najvišje potrdilo.

Ker sem dokazal — da nam je nujno treba novih pripomočkov za vedno rastoče šolske potrebe, da se taki pomočki dajo pridobiti po zvišanji zapuščinskih doneskov k normalno-šolskemu zakladu — da po meni nasvetovano zvišanje tarife za odmerjenje šol. doneskov ni nikakor prenapeto, ker se drugod od podedovanega premoženja na korist deloma normalno-šolskega zavoda, deloma drugih deželnih ali lokalnih zavodov več plačuje kot pri nas — da moj predlog namerava le bolj primerno in bolj pravično razdelitev šolske pristojbine s primerno večjim obdačenjem bogatejših zapuščin — da je pričakovati lepega gmotnega uspeha; priporočam svoj predlog dobrohotnemu uvaževanju čast. deželnega zbora!

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 5. januarja.

V kratkem se baje snidejo v Pragi vsi nemški poslanci češkega deželnega zbora, da se posvetujejo zastran daljšega postopanja. Staročeški vodje si še vedno prizadevajo, da bi Nemce spravili v zbor, toda najbrž bode vse prizadevanje brez uspeha. Nemci se nadejajo, da se bode vlada nazadnje potegnila zanje, ali pa da bodo s svojim terjanjem vrgli sedanjo vlado in sami prišli na krmilo.

Spodnjeavstrijski deželni zbor je sklenil vladno predlogo sanitetnega zakona izročiti deželnemu odboru, da bode v tem oziru še marsikaj pozvedoval. Proti vladni predlogi so se izrekli odločno vsi zastopniki kmetijskih občin, ker bi nov zakon naložil nova bremena občinam. Samo mestni zastopniki so se izrekli za nov sanitetni zakon. Sklenil je pa zbor povišati nekoliko plače zdravnikov na kmetih.

Včeraj smo omenili, da se je iz Pešte bil na Dunaj napačno poročil odgovor ogerskega ministerskega predsednika na novoletno častitko in je zagadel bilo veliko vznemirjenje na borzi; danes nam je dostaviti, da je borzni odbor sklenil pritožiti se pri finančnem ministerstvu proti korespondenčnemu bureau-u zaradi te zadeve. Korespondenčni bureau je poslal namreč popravek še le čez 12 ur, ko je že na borzi bilo mnogo milijonov zgubljenih.

Vnanje države.

Če je verjeti oficijozom, se položaj polagoma boljša, Dunajski „Fremdenblatt“ piše, da ni nikacih avtentičnih poročil, da bi bila Rusija poslednji čas kaj pomnožila vojaščino v zapadnih pokrajinah. Samo na meji so se premestili nekateri vojni oddelki. Kakor se da iz nemških in ruskih oficijoznih listov posneti, se nekoliko boljšajo razmere mej Ru-

sije in Nemčiji. Odnosaji mej Avstrijo in Rusijo so pa zadnji čas prej slabši nego boljši postali, če tudi se morda ni bati vojne. Ruski listi, ki so se nedavno laskali Avstriji, jo sedaj napadajo. Sicer pa misli oficijozno „Novoje Vremja“, da tudi sedaj Rusiji še ne kaže začenjati boja, če tudi bi se morda res Avstrija sama postavila proti Rusiji. Kadar bi se sklepal mir, bi hotele vmes govoriti vse evropske velevlasti in bi že skrbele, da bi Rusi ne imeli od vojne nikacega dobička. „Novosti“ pa mislijo, da bi Rusiji se uprla vsa Evropa, ko bi začela vojno ter je zagadel sedanji pičkavi mir boljši nego bi pa bila vojna, katere izid je negotov. Nemški oficijozni se pa laskajo Avstriji in Rusiji „Reichsanzeiger“ bi se rad prikupil Rusiji in graja, da se v Gottaškem koledarji princ Ferdinand imenuje kraljeva visokost in knez bolgarski, ko ga vender neso priznale velevlasti, „Kölnische Zeitung“ pa preti Rusiji, da bode imela tudi z Nemčijo opraviti, če napade Avstrijo. Nek Dunajski list trdi, da bode Rusija pomladi vsekako zasela Bolgarsko, naj poredkó vlasti kar hočejo „Czas“ je pa izvedel, z Dunaja, da sta Nemčija in Avstrija pripravljeni Rusiji dovoliti, da pojde za nekaj časa v Bolgarsko, ako dovolijo tudi druge velevlasti. Sodi se pa, da bi temu Italija in Anglija ugovarjali. Od ruske vladne strani se vedno zagotavlja, da Rusija ne želi vojne, toda razne priprave pa kažejo baš nasprotno. Tako je ruska vojna uprava si omislila mnogo zdravil in vate za ovezovanje ranjencev. Dokler bode toliko vojakov ob meji, se ni dosti nadejati trajnega mi.ú.

Nemški listi so poslednji čas poročali, da je Rusija v raznih krajih iskala denarja na pscodo, pa ga ni dobila. „Bir. Vjedomosti“ pa to odločno oporekajo, kajti državna blagajnica ima toliko milijonov na razpolaganje, kakor že dolgo ne.

Franoski list „Siècle“ je zvedel, da je Rusija predlagala Angliji neko sporazumljenje zastran srednje Azije, ako ne pristopi k tripelalijanci. Salisbury je pa odgovoril, da Anglija bode vedno podpirala iste vlasti, ki si bodo prizadevale ohraniti mir.

Ob papeževi petdesetletnici svečeništva bile so po raznih italijanskih mestih protiklerikalne demonstracije. V Rimu so v vseh gledališčih peli kraljevo himno. Pred stanovanjem ministerskega predsednika se je bilo nabralo mnogo naroda, ki je naidušeno klical: „evviva“. Neredov pa ni bilo.

Angleška vlada je sklenila zařeti narodno ligo v grofijah Dublin in Meath in centralni odbor lige v Dublinu.

Dopisi.

Iz Mengša 2. januarja. [Izv. dop.] Po raznih časopisih berem, kako se na teh in onih krajih napravljajo v dobrodelne namene veselice; le iz našega trga ni bilo do lanskih počitnic nič slišati. Takrat so sklenili doma bivajoči dijaki prirediti kako lahko igro. Ker se je za prva za njih blagajnico dobro obnesla, napravili so kmalu zopet drugo v tako zvani „hmeljarnici“ pri g. L. Vedno so pa tržani pokazali, da so vneti za narodne stvari ter je hočejo podpirati. Nastala je splošna volja, da bi se ustanovilo „bralno društvo“, katero bi nam preskrbovalo poučnega berila ter nam prirejalo poštene zabave. Čast. g. A. Koblar-ju se je sedaj posrečilo osnovati „bralno društvo“, od katerega smemo pričakovati dobrega sadu. Začetek je dober, imamo že 82 udov. Prvo društveno veselico smo imeli 1. dan januarja in ta je bila: „Slavnost v spomin zlati maši sv. Očeta Leva XIII.“

Dobro sestavljene točke in radovednost privabile so veliko občinstva iz trga in okolice v nekdanjo drvarnico, a sedaj v lepo okrašeno dvorano gosp. D.

Slavnost pričela se je s papeževo himno, zložil Krek, uglasbil Foerster, katero je pel Mengeški zbor se spremljevanjem harmonija. Zatem nastopi učenka P. ter skrepkim glasom deklamuje pesen na čast sv. Očetu, zložil Fr. Krek. V slavnostnem govoru nam č. g. Ant. Koblar slika z živimi besedami življenje in delavnost sv. očeta. Po dokončanem govoru, ki ga je občinstvo z odobravanjem poslušalo, nastopi g. Funtek ter deklamuje pesen „Triglav Balkanu“. Tudi ta gospod je svojo nalogo dobro izvršil. Na novo ustanovljeni pevski zbor zapel nam je več lepih pesni kakor „Mladini“, „Slovan“, „Zvonovi“, „Želja Slovana“, „Slavjanska“ in k sklepu Cesarsko himno. Čudili smo se, da je g. pevovodja A. J. v tako kratkem času zbor tako dobro izuril, posebno uam je ugajal močni 2. bas. Po petji bila je tombola, čisti dohodek bil je namenjen dijaški kuhinji. Ljudstvo se je potem veselo razšlo z željo, da bi bralno društvo kmalu napravilo novo veselico.

Iz Borovnice 3. prosinca. [Izv. dop.] (Za cesto). Kakor je čitati, gredo dnevi našega deželnega zborovanja h koncu, a da sedaj še nisem bil toli srečen, da bi bil čital v poročilih deželnega zbo-

rovanja kaj o cesti, katera se že toliko let dela. Ta cesta bi imela našemu okraju skrajšati pot v glavno mesto Kranjske za več km, cesta, katera se je že pred 20 leti pripravljala, umerila! Saj je stara istina, da ravna kratka pota pospešujejo kmetijski blagostan. Že pred 20 leti zavezal se je Ljubljanske okolice cestni odbor, da izvrši to cestno progo, ki ni daljša od 1950 m, in ki bi zvezala cesto Črno Vas-Lipe v Podpeč — danes so gospodje tacim delom na čelu vseh drugih mislij.

Kolike koristi bila bi ta cesta samo za posestnike travnikov na močvirji! Nekateri nimajo družega pota z njih kot — Ljubljano. Misli si, dragi bralec, koliko se seno podraži, ko se mora na voz nakladati, v čoln izkladati — i potem zopet iz čolna na voz itd., osobito če je vreme deževno! Z mirno vestjo se lahko reče, da malo potreb je pri nas tako silnih, kot ta naprava. In opraviti bi se dalo celo z neznatnimi stroški! Dokazala se je potreba te ceste že pred več leti, i dokazovala se potem večkrat, leta 1879 je tedanji deželni zastop privolil podpore za to cesto 1000 gld. ter se izrekel, da vzame cesto, kadar bode dovršena, v svojo oskrbstvo. Po pravici navstane vprašanje, kdo to tako nujno delo zadržuje? Skoro bi dejal, da tudi tu stara ovira, da osebno sovraštvo in lastna dobičkarja nekaterih. Da pa kdo ne poreče, čemu o tem po časnikih poročati, zakaj se ne rajši na dotična oblastva obrniti — naj kratko povem, da že pred 8—4 leti napravili smo neko pospešnico z mnogimi podpisi, a dobili ničesa za odgovor. Tudi preteklo leto se je v novi stvar podrezala — a menda zopet brez uspeha! Priskočil ter svoje dolžnost spolnil je tudi g. Kotnik, načelnik cestnemu odboru za okraj Vrhniki, i radoveden sem, bodo li imeli njegovi koraki zaželjenega uspeha.

Zato naj k sklepu priporočam našim gospodom zastopnikom, ako jim vendar pride v tem zasedanju vprašanje te ceste na vrsto, naj jo brez ovinkov spoznajo za nujno potrebo ter delujejo na to, da se v blagor kmetijstva že to spomlad delo prične.

Borovničan.

S Pivko 2. januarja. [Izv. dop.] (N a d e l o!) Prostrana je naša Pivka, ali nimamo stvari v narodnem oziru, na katero bi morali ponosni biti. Pog'ejmo v družih manjših krajih, kako vrlo napredujejo s svojimi društvi! A o nas ni slišati ničesar, dasiravno nas je dosta, da bi mogli kaj narodu slovenskemu v korist storiti. Samo v jedni vasi precej dobro napredujejo in druge vasi naj bi jo posnemale, ali obžalujem, da se nobeden nič ne briga. Ptujec, potujoč skozi take vasi, povprašuje: „Kje je čitalnica“, ali odgovor je zanikaven.

Torej tudi mi Pivčani moramo letos kaj storiti. Tako ustanovimo si skupno „Pivško pevsko društvo“, o čemer se je govorilo. S tem bomo potem že nekoliko zavednosti pokazali, saj se na naši Pivki nahaja precej izvrstnih pevcev. Ali ne samo začeti, nego tudi nadaljevati je treba. Pretečeno spomlad smo imeli zborovanje, da bomo priredili veselico v korist družbi „sv. Cirila in Metoda“ ali vse so nam gospodje pri zborovanju obetali, ali vse je splavalo po vodi. Sedaj imamo priliko poravnati, kar smo prej zaostali, osobito v predpustu. Ne pozabimo tudi letos Ljubljanskega „Narodnega Doma“, napravimo tudi njemu vsaj jeden „plesni venček“ v korist. Obračam se tu do Pivških trgovcev, da bi oni svoj lanski venček ponovili.

Na delo torej, Pivčanje!

Domače stvari.

— (Deželni zbor kranjski) je v današnji seji potrdil zakon o prispevkih za zgradbo mostu čez Beli potok. Budanjski občini na Vipavskem je dovoljena podpora za popravo cest in mostov v znesku do 300 gld. Prošnja muzejskega preparatorja Fr. Schulca za naslov muzejskega adjunkta se odkloni. Pri zakonu, s katerim se spreminjajo nekatera določila zakona o odkupu posestev se držačih novčanih in prirodninskih davščin za cerkve, župnije in njih organe, unela se je živahna debata. Deželni predsednik navaja v imenu notranjega ministerstva nekatere pomisleke. Apfalterrn se izreka proti zakonu, ravno tako Deschmann. Zakon so s tehtnimi razlogi branili Klun, dr. Poklukar, Šuklje in poročevalec Višnikar, ter je bil sprejet v 2. in 3. čitanji. Prihodnja seja v torek 10. januarja.

— (Odbor „Glasbene Matice“) sklenil je v svoji zadnji seji zopet v glasbeni šoli prirediti pouk v igri na raznih orkestralnih instrumentih. Vežbanje

v tej stroki izročilo se je društvenemu učitelju g. Stiaralu, kateri bode tudi učenca vsprejemal. Kdor želi v to šolo ustopiti, oglasi naj se takoj pri omenjenem učitelju, ali pa pri glasbene šole vodji g. Franu Gerbiči.

— (Gosp. Vekoslav Spinčič) c. kr. profesor na učiteljski v Kopru in okrajni nadzornik za koperski in voloski okraj, premeščen je na žensko učiteljsko v Gorico.

— (Priateljem drsanja) naznanjamo, da je tu celo jezero varno zamerzljeno in bi nas zelo veselilo, ko bi nam bila prilika dana umetne drsalce iz glavnega mesta občudovati. Na sv. 3. kraljev dan je tak pripraven čas obiskati i v snegu krasni Bled. Prostora imamo vsi dovolj.

Bleški drsalec.

— (Osepnice) posebno hudo razsajajo na Dobrovi. Tamošnji posestnik pripovedoval je včeraj, da je bilo dva dni zaporedoma po 5 mrtvih otrok v mrtvašnici.

— (Na Vratniku pri Senji) je več vračajočih se delavcev v hudem viharju in zametih poginilo. Doslej našli so 5 mrtvih. Ostalih še iščejo.

— (Vabilo k veselici), katero priredi prostovoljna požarna bramba na Viči (Glince) v nedeljo dne 15. prosinca t. l. v prostorih gostilne pri „Bobenčku“ na Glincah. Začetek ob 6. uri zvečer. Ustopnina za gospode 50 kr. Čisti dohodek je namenjen za napravo gasilnega orodja. K tej veselici najljubneje vabi odbor.

— (Čitalnica Kamniška) ima na sv. treh kraljev dan zvečer ob 7. uri svoj občni zbor z naslednjim sporedom: 1. Komičen prizor: „Beli lasje mlado srce. 2. Poročilo tajnikovo in blagajnikovo. 3. Volitev predsednika, blagajnika in 7 odbornikov. 4. Nasveti, predlogi.

— (Grahovska Čitalnica) vabi nove in stare ude k rednemu občnemu zboru 8. dne t. m. ob 4. uri popoldne, ki se bode vršil v prostorih g. Andreja Muravca.

— (Hrvatska Čitalnica u Kastvu) priredjuje u nedelju, dne 8. jenara u vlastitih prostorih „Narodnoga Doma“ plesnu zabavo.

— (Savinjska posojilnica v Žalci) imela je leta 1887 dohodkov 80534 gld. 43 kr. stroškov 80534 gld. 43 kr., torej prometa 161068 gld. 86 kr.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Pariz 4. januarja. Pomorski minister dal je svojo ostavko. Zagotavlja se, da bode countreadmiral Gervais njegov naslednik. Vest, da je odstopil vojni minister, se zanikava.

Utrecht 4. januarja. Na postaji Mepelu na nizozemski državni železnici trčila sta v noči 3. januarja dva brzovlaka. Oba vlaka popolnem zdrobljena. Dozdaj našli so 26 mrtvih. Oba sirojevodji takoj mrtva. Nesreča nastala vsled napačnega znamenja.

Odprto pismo

g. Franu Gabršek-u, predsedniku „Pedag. društva“, na Krškem.

Ljubi prijatelj!

Ne zameri mi, da Ti „imenika primernih knjig za šolarske knjižnice“ ne morem poslati, kakor sem Ti v pismu dne 3. septembra m. l. za „Pedagogični letnik II.“ obljubil, kajti brez mojega dovoljenja, brez mojega vedenja in brez imenovanja mojega avtorstva priobčil je ta Tebi obljubljeni moj spis „Popotnikov Koledar“ za l. 1888.

Srčno Te pozdravlja Tvoj

zvesti prijatelj

Tone Brezovnik,
učitelj.

Vojnik pri Celji, dne 3. januarja 1888.

Massage-zdravljenje. Kot izvrstno umaneanje (massage) pri vseh revmatičnih boleznih, protinu, trganju po udih, kakor tudi pri izpahnenju, povečenju in bolečih oteklinah se toplo priporoča Moll-ovo „Francosko žganje in sol“. V steklenicah po 80 kr. Po poštnem povzetju razpošilja vedno A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah in specerijskih prodajalnicah na deželi zahtevaj izrečno Moll-ov izdelek z njegovo varstveno znamko in podpisom. 8 (19—9)

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji (192—199)
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tucl:

3. januarja:

Pri Malič: Lob, Armstein z Dunaja. — Kuller iz Velikih Lašč.

Pri Slonu: Ziegler, Brunner, Jelačić z Dunaja.

Umrli so v Ljubljani:

3. januarja: Jovana Banovec, livarjeva hči, 8 ur, Cesta v mestni log 4, za jetiko — Janez Jamnik, krošjar, 65 let, Kravja dolina 11, za starostjo.

4. januarja: Katra Kacilister, uradnika vdova, 94 let, Kravja dolina 11, za oslabljenjem. — Friderika Perkowski, pivovarja hči, 1 leto, Šelenburgove ulice 5, za vnetjem sapnika.

5. januarja: Fran Škerl, kočijaža sin, 15 mesecev, Strelške ulice 3, za kozami.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
4. jan.	7. jutraj	744.50 mm.	— 9.0° C	sl. zah.	obl.	
	2. popol.	744.36 mm.	— 1.8° C	sl. vzh.	obl.	0.00 mm.
	9. zvečer	745.34 mm.	— 3.2° C	sl. vzh.	obl.	

Srednja temperatura — 4.7°, za 1.9° pod normalom.

Dunajska borza

dne 5. januarja t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	77.40	78.15
Srebrna renta	80.35	80.95
Zlata renta	109.20	109.20
5. marera renta	91.5	92.90
Akcije narodne banke	862—	871—
Kreditne akcije	270.50	271.50
London	126.80	126.70
Srebro	—	—
Napol.	10.04	10.03
C kr. cekini	6—	5.97
Nemške marke	62.22 1/2	62.20
4 / državne srečke iz l. 1854	250 gld.	131 gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	162
Ogerska zlata renta 4%	97	95
Ogerska papirna renta 5%	81	85
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	113
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	125	25
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	99	40
Kreditne srečke	100 gld.	175
Rudolfove srečke	10	19
Akcije anglo-avstr. banke	120	100
Tramway-društ. velj. 170 gld. a v.	203	50

Zahvala.

Ginjenega srca izrekam vsem udeležencem spreveda moje nepozabljive soproge, oziroma matere, gospe

Helene Bayr, roj. Podkrajšek,

kakor tudi darovateljem prekrasnih vencev, presrečno zahvalo.

V Ljubljani, 5. januarja 1888.

(12)

Alojzij Bayr.

V Ljubljani, na cesarja Josipa trgu.

CIRKUS SCHLEGEL.

Jutri v petek 6. januarja 1888

popoldne ob 4. uri:

velika izredna ekstra predstava

Vsak obiskovalec cirkusa ima pravico na vseh prostorih po jednega otroka brezplačno uvesti.

Ob 7. uri zvečer:

velika monstre-predstava.

Nastop novo angažovanih specialitet, clownov bratov WILLIAM.

Nastop vseh umetnikov in umetnic.

K sklepu predstave prvokrat:

maskarada,

komični govorilni prizor. Izvaja 9 gospodov in 3 dame.

V soboto 7. januarja zvečer ob 7. uri:

Velika parforce-predstava.

Vse natančneje po listkih.

Za mnogobrojni obisk se priporoča udano

(13) **M. Schlegel, ravnatelj.**

V nedeljo 8. januarja 1888:

2 veliki praznični predstavi.

Prva popoldne ob 4. uri, druga ob 7. uri zvečer.

Praktikant in učenec,

zmožen nemščine in slovaščine, s potrebno šolsko izobrazbenostjo, vsprejme se takoj v prodajalnici specialnega blaga in deželnih pridelkov v večjem mestu na Štajerskem.

Ponudbe pod J. T. na upravištvo „Slov. Naroda“.

Nepremočljive

plahte za vozove

v različnih velikostih in raznih bažah, dobé se vedno po nizkih cenah pri

R. RANZINGER-JI,

speditérji o. kr. priv. južne železnice, v Ljubljani, Dunajska cesta št. 15. (401-36)

Največja prihranjenja v gospodinjstvu.

Daje najedenkrat, ne da bi se kaj pridejalo, izvrstno mesno juho.

Marka: Extractum Purum, Aus Fines Herbes und Trüffel-Würze.

V prodajalnicah kolonialnega blaga in delikates ter droguerijah

se dobiva

Bouillon-Extract

Maggi's

Fine moke za juho iz sočivja.

Napravljane pod varstvom c. kr. avstrijskega obrtnega nadzorstva in švicarske obćenokoristne družbe.

● Osrednja zaloge: **Wien, I., Jasomirgottstrasse 6.** ●

Prodajajo: Peter Lassnik, H. L. Wenzel, Schussnig & Weber. — V Zagorji: R. E. Micheli, Ivan Müller, Rudniška bratovska skladišnica. — V Litiji: Ivan Waggonik. (902-4)

Najvišja odlikovanja in zlate kolajne.

Ko dišava za jed, nepresegljivo zaradi dobrega okusa in nizke cene.

Št. 889.

(911-3)

Razpis službe občinskega paznika.

Pri mestni občini **Kamnik** izpraznjena je služba občinskega paznika (policaja) z letno plačo 420 gld.

Prosilci slovenskega in nemškega jezika zmožni, naj svoje prošnje s prilogi vred, in sicer tisti, kateri s v javni službi, potom svojega predstojnega urada najdalje

do 25. januarja 1888

podpisane uradu upošlejo.

Ako možno, naj se prosilec osebno predstavi. Opomni se, da bo ta paznik imel tudi nalog, zvečer mestne svetilnice prižigati.

Mestno županstvo v Kamniku,

dne 24. decembra 1887.

Župan: Fischer s. r.

Štev. 9475.

Razglas.

Deželni odbor s tem objavlja, da se bode pobiranje nastopne deželne naklade:

a) od porabljenih likérjev in vseh oslajenih opojnih tekočin, brez razločka na stopinje alkoholovine od hektolitra po 6 gld. av. v.;

b) od vseh ostalih porabljenih žganih opojnih tekočin po stopinjah 100 delnega alkoholometra za vsako hektolitersko stopinjo po 18 kr. av. v.,

v vseh davčnih okrajih Kranjske za dōbo od 1. februarja 1888 do 31. decembra 1888 in odnosno za leto 1889 in 1890 potom javne dražbe pod spodaj navedenimi pogoji v najem dalo.

Dražbena cena, ki se bode sklicala za 11 mesecev leta 1888 postavljena je za davčni okraj:

Postojina	2200 gld.
Bistrica	1467 "
Senožeče	1100 "
Vipava	367 "
Kočevje	1100 "
Velike Lašice	1100 "
Ribnica	2750 "
Krško	550 "
Kostanjevica	367 "
Mokronog	1467 "
Radeče	275 "
Kranj	12834 "
Škofja Loka	4767 "
Tržič	3667 "
Ljubljanska okolica	12834 "
Vrhnika	1834 "
Litija	5500 "
Zatičina	1467 "
Idrija	1467 "
Lož	2750 "
Logatec	1834 "
Kranjska gora	2567 "
Radovljica	9167 "
Novo mesto	1467 "
Žužemperk	550 "
Trebnje	367 "
Brdo	2200 "
Kamnik	11000 "
Metlika	367 "
Črnomelj	367 "
Ljubljana mesto	12834 "

Dražbena cena, ki se bode izklicala za leto 1889 in 1890, postavljena je za vsako leto, in sicer za davčni okraj:

Postojina	2400 gld.
Bistrica	1600 "
Senožeče	1200 "
Vipava	400 "
Kočevje	1200 "
Velike Lašice	1200 "
Ribnica	3000 "
Krško	600 "
Kostanjevica	400 "
Mokronog	1600 "
Radeče	300 "
Kranj	14000 "
Loka	5200 "
Tržič	4000 "
Ljubljanska okolica	14000 "
Vrhnika	2000 "
Litija	6000 "
Zatičina	1600 "
Idrija	1600 "
Lož	3000 "
Logatec	2000 "
Kranjska gora	2800 "
Radovljica	10000 "
Novo mesto	1600 "
Žužemperk	600 "
Trebnje	400 "
Brdo	2400 "

Kamnik	12000 gld.
Metlika	400 "
Črnomelj	400 "
Ljubljana mesto	14000 "

Dražbena obravnava vršila se bode dné 23. januarja 1888 ob 11. uri dopoldne pri deželnem odboru kranjskem v Ljubljani, in se bode pri tej vsak navedenih davčnih okrajev v namen zakupa izklicati posebej, pri čemur se opomni, da se na ponudbe bode oziralo le tedaj, ako se bodo ponudbe storile ali od različnih ponudnikov, ali pa tudi le od jednega za vsak navedenih davčnih okrajev tako, da se bode pobiranje naklade v najem dalo ali za vso deželo jednemu najemniku ali pa po davčnih okrajih več najemnikom.

Tega zakupa se sme udeležiti vsak avstrijski državljan, kateremu tega ne zabranjuje noben postaven zadržek. Na vsak način pa zakupniki, ki so bili zaradi kakavega zločinca kaznovani, ne morejo prevzeti zakupa. Osobe, katere so bile zaradi zločinca, storjenega iz dobičkarije ali zaradi kakavega prestopka obsojene ali katere so bile po kazenski postavi o dohodninskih prestopkih zaradi tihotapstva ali zaradi hudega dohodninskega prestopka kaznovane ali ki so bile vsled pomanjkanja pravnih dokazov oproščene kazenske obravnave, so od tistega časa, ko se je ta prestopok zgodil ali ko je prišel na dan, skozi šest let izključene od zakupovanja. O osobni zmožnosti za sklenitev zakupne pogodbe se ima zakupnik pred začetkom zakupne obravnave na zahtevanje deželnega odbora kranjskega izkazati z verjetnimi dokazili.

Kdor se hoče udeležiti zakupa, mora pred začetkom obravnave uložiti deseti del izklicane zakupne cene kot varščino v gotovem denarju ali v avstrijskih državnih obligacijah ali v drugih za varščino pripravnih papirjih.

Ta varščina se more nadomestiti tudi s pupilarnovarnim posestvom ter je o tem treba predložiti zastavno pismo, kateremu je pridejati potrdilo o dovršeni knjižbi, potem zemljiščno-knjižni izpisek in potrjeni prepis zapisnika o tem, da je bilo dotično posestvo k večjemu tri leta pred dnevom dražbe po sodnji cenjeno.

Vrednost obligacij in drugih varščinskih papirjev zračunila se bode po zadnjem borznem kurzu, vendar pa ne nad nominalno vrednostjo. Žrebanju podvrženim papirjem treba je potrdila, da še niso izžrebani.

Varščino presodila bode dražbinska komisija ter bode končno odločila, se li vsprejme ali ne.

Po dokončani dražbi obdržala se bode zakupnikova varščina kot začasna kavecija, drugim ponudnikom pa se bodo njihove varščine precej nazaj dale.

Ponudnikom je na svoje lastne stroške skrbeti za to, da se izbrišejo dotične hipotečne kavecije.

Pri dražbeni obravnavi vsprejemajo se tudi pismene ponudbe; iste morajo biti pisane na kolek za 50 kr., priložiti jim je varščino ter mora za vsak davčni okraj posebej določena zakupnina zapisana biti s številkami in s črkami ter se ne sme nahajati nobena opazka, ki bi ne bila v soglasji z določbami tega razglašala ali z drugimi zakupninskimi pogoji.

Pismene ponudbe napraviti je po sledečem obrazci:

„Jaz podpisani ponujam za pobiranje deželne naklade:

a) po 6 gld. av. v. od vsakega hektolitra porabljenih likérjev in vseh oslajenih opojnih tekočin; b) po 18 kr. av. v. od hektoliterske stopinje 100 delnega alkoholometra vseh ostalih porabljenih žganih opojnih tekočin

za dōbo od 1. februarja 1888 do 31. decembra 1888 v davčnem okraji letno zakupnino gld. kr. reci gol-dinarjev krajcarjev av. v., in odnosno za vsako leto 1889 in 1890 v davčnem okraji letno zakupnino gld. kr. reci gol-dinarjev krajcarjev itd. ter izrekam, da so mi dražbeni in zakupni pogoji, katerim se podvržem brezpogojno, natanko znani, in da zastavim za predstojajočo ponudbo priloženo varščino gld. kr. za toliko časa, dokler mi deželni odbor kranjski ne naznani, da mojo ponudbo vsprejme ali zavrže.“

Dan
Ime
Značaj
Stanovanje

ponudnika.“

Pismene ponudbe se morajo pred začetkom obravnave, to je pred 23. januarjem 1888 do 11. ure dopoldne zapečatene uložiti pri deželnem odboru kranjskem v Ljubljani in se bodo precej po končani ustmeni dražbi razpečevale in objavile.

Kadar se začne odpečatenje pismenih ponudb, pri kateri priliki smejo ponudniki navzoči biti, se ne vsprejmo nobene ponudbe več, ne pismene in ne ustmene.

Ako se jedna pismena in jedna ustmena ponudba glasita na enak znesek, dala se bode prednost prvi; pri enakih pismenih ponudbah odloči žreb, ter bo dražbena komisija takoj izvršila žrebanje.

Kdor se v imenu koga drugega te dražbe udeleži, mora imeti poverjeno pooblastilo v to posebno svrhu in je izročiti komisiji.

Ako se več osob skupno udeleži dražbe, so vsi zadržno jeden za vse in vsi za jednega porok za spolnovanje prevzetih pogojev.

Če uložijo več osob skupaj jedno pismeno ponudbo, se morajo v tej izrečno izjaviti, da se združno zavežejo pogoje izpolnjevati.

Dražba se vrši s pridržkom odobrenja deželnega odbora ter zakupovanje veže ponudnika precej po njegovi ponudbi, deželni odbor pa še le potem, ko je ponudniku uročil potrjenje njegove ponudbe.

Zakupnika upelje začetkom zakupne dōbe deželni odbor v zakupninsko poslovanje. Dotični zakupnik mora v zavarovanje zakupnine v osmih dneh po uročitvi potrdila ponudbe oskrbeti varščino v znesku četrtega dela za jedno leto pogojene zakupnine po jednem zgoraj navedenih načinov; pri tem se sme uračunati pri uložitvi ponudbe ali pri dražbi, kot varščina uplačani znesek.

Zakupnino mora zakupnik plačevati v jednacijah zapadlih mesečnih obrokih zadnji dan vsacega meseca in ako poslednji dan pade na nedeljo ali praznik, na prejšnji delavnik pri deželnih blagajnici kranjski v Ljubljani.

Drugi zakupninski pogoji naznačili se bodo ponudnikom pri dražbeni obravnavi in se lahko izvedo tudi pri deželnem odboru kranjskem v Ljubljani ob navadnih uradnih urah.

Vsprejmo se tudi skupne ponudbe, to je za več davčnih okrajev skupaj, ter je ponudniku dano na prosto voljo, izbrati si katere koli davčne okraje v jedno skupino.

Pa tudi v tem slučaju se morajo ponudbe za vsak davčni okraj posebej navesti. Deželni odbor kranjski si pridrži pravico, da glede na uspeh zakupne obravnave potrdi izid dražbe po svoji razbornoosti in prosti volji, bodi-si za posamezne davčne okraje, bodi-si vsacega za-se ali pa skupno za cele skupine, kakor so navedene v ponudbah.

Pri tej dražbi smejo se uložiti tudi ponudbe pod izklicanim zneskom.

Od deželnega odbora kranjskega,

v Ljubljani, 2. januarja 1888

ČEBELNO-VOŠČENE SVEČE

PRIPOROČA (885-5)
SEEMANN
V LJUBLJANI.

Prevzete vrtnarije.

Udano podpisani naznanja častitemu občinstvu, da je dolgo let ob-
stoječo

vrtnarijo g. J. ERMACORE v Ljubljani

prevzel od lastnice gospe Ermacore in se priporoča hkratu za najkus-
nejše izdelovanje

nevestnih, plesnih, kotilijonskih in gratulacijskih bu-
ketov, žalostinskih vencev s trakovi ali brez njih.

Prevzemlje tudi dekoracije vsake vrste ter prodaja rastline.

Postne pošiljke izvrše se točno.

Zagotavlja rečno postrežbo in zmerne cene, prosi udano za mnogo-
brojna naročila

FRAN HERZMANSKY,
J. Ermacore vrtnarija v Ljubljani.

(11-1)

J. Berner-ja in sinov

deželna

nasladna, suharna in zdraviliščna pekarija

v Slatini pri Rogatci na Štajerskem

posebno priporoča

(833-11)

suhar.

kateri vedno izdeluje v izvrstnej baži, ki ga prodaja v Ljubljani gospod

RUDOLF KIRBISCH, sladčičar na Kongresnem trgu.

(Naročila na zunaj se točno izvrše.)

Vsem, kateri zidajo ali popravljajo kako poslopje, ali sploh po-
trebujejo **železnino**, naj bode priporočena zaloga

železja in vseh v to stroko spadajočih stvari

ANDR. DRUŠKOVIČ-a,

poprej **JAKOB NEKREP,**

v Ljubljani, Mestni trg št. 10,

kjer se dobivajo v velikem izboru in **prav nizki ceni**

okova za okna in vrata, štorje za štokodiranje, drat
in evek, vezi za zidovje, traverze in stare železniške
šine za oboke, Portland in Roman cement, sklejni papir
(Dachpappe) in asfalt za tlak, kakor tudi lepo in močno
narejena štedilna ognjišča in njih posamezni deli.

Zaloga pečij za leseno in premogovo kurjavo.

Posebno po nizki ceni dobivajo se

stroji in orodja za poljedelstvo,

kakor mlatilnice, same ali z vlačilnikom (Göpel), slamoreznice,
čistilnice za žito (Trieur), brane in lepo in močno narejena
drevesa za oranje.

(523-28)

IVAN STEFANČIČ,

izdelovalec decimalnih in centimalnih tehtnic v Šent Vidu nad Ljubljano,
priporoča svojo zalogo

decimalnih tehtnic

po najnižjih cenah.

Prevzame tudi vsa popravilja stabilnih centimalnih mostnih
tehtnic in preskrbi cementiranje starih decimalnih tehtnic in utež.

Cenitnik na zahtevanje franko.

(9-1)

RAZPRODAJA.

Ker se v kratkem selim, prodajal bodem spodaj na-
vedeno blago

od 2. do 31. januarja 1888

po nenavadno nizki ceni, nekaj še ceneje, kakor
mene samega stane, in sicer:

Perilo za gospode, dame in otroke.

Normalno perilo, sistema dr. Gustava
Jägera.

Pletenine (trikotage) za gospode, dame
in otroke.

Platneno in damastno blago za ho-
tele in ženitninske bale.

Prti, barvani, za restavracije.

Šifon, kreton, oksford in drugo blago.

Barhanti, kitčasti, atlasasti in piketni.

Žepni robci iz pavole, platna in svile.

Nedreci in poravnevalni nedreci.

Predpasniki za dame in devojke.

Ovratniki, manšete in predsrajce.

Perilo iz kavčuka.

Nabornice (Krausen), riše in passe-
poils.

Hlačniki za gospode in dečke.

Gumbi za ovratnike, za na prsi in za
manšete.

Kravatne igle in držci.

Kravate in Lavalliers v ogromnem
številu itd. itd.

Za mnogobrojna naročila priporoča se
z velespoštovanjem

(5-2)

J. C. HAMANN v Ljubljani.

Vožni listi za vožnjo po železnici in po morji v

AMERIKO

pri c. kr. konc. Anchor Line,
Dunaj, L. Kolowratring 4.

V „NARODNI TISKARNI“ v LJUBLJANI

so izšle in se dobivajo sledeče knjige:

Selski župnik.

Roman. Spisal L. Halévy, poslovenil Vinko. — Ml. 8°, 203
stranij. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Za dragocenim korencom.

Povest iz življenja kitajskih pogozdnikov. Spisal A. J.
Maksimov. Poslovenil J. P. Ml. 8°, 141 stranij. Stane
20 kr., po pošti 25 kr.

Dubrovski.

Povest. Spisal A. S. Puškin, poslovenil J. P. — Ml. 8°,
122 stranij. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Junak našega časa.

Roman. Spisal M. Lermontov, poslovenil J. P. — Ml. 8°,
264 stranij. Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

J. & S. Kessler v Brnu,

Ferdinandove ulice št. 7-5 n.,
razpošlja po poštini povzete naslednje imenovano blago, kar
se tiče baže in izdelave, mnogo boljše in za 20% ceneje
(716-12) proti vsakej drugoj konkurenci.
Uzorec zastoj in franko. — Kar ne uga, se nazaj vzame.

Ženske srajce
iz šifona z vezanjem, 3 ko-
madi gld. 2.50.

Ženske srajce
iz močnega platna, z robci,
6 komadov gld. 3.25.

Ponočni korzeti
bogato okrašeni, 3 komadi,
la. gld. 4.—, ila. gld. 1.80.

Spodnjice iz klobučine,
bogato vezane, rudeče, rujave,
temnorujave, 3 kom. gl. 3.—.

Angora-ogrinjalo
za zimo, 10/4 veliko,
gld. 2.80.

Ženski jopič iz ovčje volne
(Jersey), v vseh barvah, lepo
priležen, gld. 2.—.

Ženske nogovice
za zimo, bele ali barvaste,
6 parov gld. 1.50.

Naglavni robci iz flanele
za ženske, jako topli, 3 kom.
la. gld. 2.—, ila. 75 kr.

Ženski predpasniki
iz oxforda, eretona, sur. platna
in šifona, 6 kom. gld. 1.60.

Zimski Nigger-loden
za ženske obleke, najboljše
baže, 10 metrov gld. 5.50.

CACHEMIR,
črn ali barvast, tudi v barvah za
ples, dvojne širokosti,
10 metrov gld. 4.50.

Volneni atlas
v modnih in plesnih barvah,
dvoj. šir., 10 met. gld. 6.50.

Valerie-flanela,
najnovejši vzorec, 10 metrov
gld. 4.—.

Kalmuck,
najnovejši vzorec, 10 metrov
gld. 3.—.

Barhant za obleko,
najnovejši vzorec, prist. barve,
10 metrov gld. 3.60.

Trinitnik,
težke baže, — 10 metrov la.
gld. 3.50, ila. gld. 2.80.

Blago za ponočne suknje,
najnovejši vzorec, križasto, 10
metrov gld. 2.50.

Blago za moško obleko,
modno, za zimo, 9-10 metra,
la. gld. 5-50, ila. gld. 3.75.

Blago za zimske suknje,
fine baže, modne barve, 2-10
metra gld. 10.—.

Blago za ogrtače,
fine baže, modne barve, 2-10
metra gld. 6.—.

Normalno perilo
po Jägerjevi sistemi, iz čiste volne,
za gospode in dame,
1 srajca gl. 3.50, 1 hlače gl. 3.—.